

Chap. 7
אסטר ז

את המן על הארץ אשר הכנין למרדכי ווזמאת המן
ב'יום זה הוא נידן המן
ושככה אושוריש לאסתר המלכה את בית המן צרר
היהודים ומרדכי בא לפניו המן כי הגيدة אסתר
מה הוא כל ויסר המן את שבעתו אשר הארץ
מהמן ויתגננה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על

* את-המן על-הען אשר-הכנין למרדכי וחתמת המלך שככה

Chap. 8
מנילת אסתר פרק ח

¹ א' ביום ההוּא נתן המלך אחשוריש לאסתר המלכה את-בית
המן צרר היהודים [היהודים] ומרדכי בא לפניו המלך
כיהגדה אסתר מה הו אלה ² ובוسر המלך אט-טפעוּה המן כו להעבר
אשר העביר מהמן ויתגננה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי את רעה המן אשר ישב על
על-בית המן. ³ ג' ותוסף אסכל ותדרבל לפניו המלך
היהודים ויושט המן לאסתר את שרבט גזב והעבירות
ותפל לפניו רגליו ותבה ותתנוול להעביר את-רעט המן
ותקם אסתר ותעמוד לפניו המן ויאמר אם על
האגני ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודים. ⁴ ד' ווישט
המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמדו לפניו
המלך זה ותאמר אס-על-המלך טוב ואם-מצאת חן לפניו המן וטובה אשי ביעilio יכתוב להשב
וכשר הדבל לפניו המלך וטובה אני בעיניו יכתוב להשב מושבת המן בין המדתא האגני אשר כתוב לאבד
את-הספרים מחשבת המן בו-המלך האגני אשר כתוב
⁵ את היהודים אישר בכל-מדינות המלך. ו' ב' אייכקה
לאבל את-היהודים אשר בכל-מדינת המלך. ו' ב' אייכקה
אייכקה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא אט-עטן וαιיכקה אוכל
וראיתי באבן מולדתי. ז' ויאמר המלך אחשוריש אוכל וראיתי
לאסתר המלכה ולמרדכי היהוני העה בית-המן נתמי לאסתר המן לאסתר המלכה וכמרדכי
ואותן פלו על-הען על אשר-שליח ידו ביהודים ⁶ היהודי הנה בית המן נטהתי לאסתר ואותו נטה
[ביהודים]. ח' ואותם כתבו על-היהודים כתוב בעיניכם על הארץ על אשר שעלה ידו ביהודים ואיז-כם
כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המן

בשם המלך

וזגנו בטעעת המלך כי כתב אשר נכתבל בשם
 המלך וזה גם בטעעת המלך אין להшиб ויקראו
 ספרי המלך בעת הדיא בזדש השליishi דוא
 זדש סיון בישולשה ועשרים בו יכתר ככל
 אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האושדרנים
 והפוזות וישראלים מדינָה אשר מדהו ועדי כוש
 שביע ועשרים ומאה מדינָה מדינָה ומדיינה ככתבה
 ועם עם כלשנו ואל היהודים ככתבים וכלשונים
 יכתב בשם המלך אושוריש ויחתום בטעעת
 המלך וישלוז ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי
 הרכיש האושדרנים בני הרכימים אשר נטה המלך
 ליודים אשר בכל עיר ועיר בהקהל וכעמן
 על נפשם להיעמיד להרג ולאבד את כלוחם
 עם מדינָה הרים אתם טה ותשים ושמלים לבן
 ביום אווז בכל מדינָה המלך אושוריש בישולשה
 לשר לוזדש שעם לשר הווא זדש אדר פטהש
 הכתב נטהן דת בכל מדינָה ומדיינה גליי לכל
 העמים ולאות היהודים לעודים ליום זה לאנכם
 מאיביהם הרצים רכבי הרכיש האושדרנים
 יצאו מבלהים ודוזופים בדבר המלך והזת נטהן
 ומרדי יצא בישוען הבירה

וחתמו בטבעת המלך כי-כך אשר נكتب
 בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להшиб
 ט ויקראו ספרי המלך בעת-היא בחדש השלישי
 הווא-חדש סיון בשלשה ועשרים ט וכתב
 בכל-אשר-צוה מרדכי אל-יהודים ואל-היהודים
 האושדרנים והפהות ושלוי המדינָה אשר מתקדו
 ועד-בוש שבע ועשרים ומאה מדינָה מדינָה ומדיינה
 בכתבה ועם עם כלשנו ואל-היהודים ככתבים
 וכלשונים ט וכתב בשם המלך אושוריש וחתם
 בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
 רכבי הרכיש האושדרנים בני הרכבים יא אשר
 נתנו המלך ליהודים אשר בכל-עיר-עיר להקהל
 ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד
 את-כל-היל עם מדינָה הזרים אתם טה ונשים
 ושולם לבון יב ביום אחד בכל-מדינות המלך
 אושוריש בשלשה עשר לחודש שנים-עשר
 הווא-חדש אדר יג פתחו הכתב להנתנו דת
 בכל-מדינה ומדיינה גליי לכל-העם ולהיות
 היהודים [היהודים] עתודים [עתודים] ליום
 זה להונם מאיביהם יד הרצים רכבי הרכיש
 האושדרנים יצאו מבלהים ודוחפים בדרך המלך
 והרעת נתנה בשושן חברה ט ומרדי

מלפנֵי המלך בלבוש מלכות תכלה וזרע ועתיר
 אֶתְבָּגְדָּכָה ותכריך בז' וארגמן זונען רשות
 צהלה ושמוזה ליהודים דיתה אורה ושמוזה
 ושישן ויקר ובכל מדינה ומדיינה ובכל עיר ועיר
 מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמוזה ושישן
 ליהודים משודה ויום טוב ורבים מעמי הארץ
 מתי יהודים כי נפל פוזד היהודים עליהם ובשנים
 עשר וחמש הוא וחמש אדר בעילו עשרה יום
 בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להנישות ביום
 אשר שערכו איבי היהודים כשלוטם בהם ונפור
 הוא אשר ישכטו היהודים דמה בשנאיהם
 נקללו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
 אחשורוש כלוא יד במקש רעהם ואיש
 לא עמד בפניהם כי נפל פוזדים על כל העמים
 וכל שרי המדינות והאוועדר פנים הפוות וועל
 המלאות אשר למלא מנשאים את היהודים כי
 נפל פחד מרדי כי עליהם כי גדוול מרדי בבל
 המלך ושמעו הזכיר בכל מדיניות כי לא יש
 מרדי גוכר ואיזול ויכו היהודים בכל איביהם
 מכת וזרב והרג ואבד ויעשו בשנאיהם כרוצנם
 ובישישן הבירה הרגו היהודים ואבד ומעש מאות

מלפני המלך בלבוש מלכות תכלה וזרע ועתיר והב
 גודלה ותכריך בז' וארגמן והעיר שונן צהלה ושמוזה
¹⁶ טז ליהודים היתה אורה ושמוזה וששן ויקר
 יז ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועל מקום אשר
 דבר-המלך ונתנו מגיע שמחה וששון ליהודים משחת ויום
 טוב ורבים מעמי הארץ מתהלים כי נפל פחד היהודים
 עליהם:

א' ובשנים עשר חדש הו-חגש אדר בשלשה עשר יום בו
 אשר הגיע דבר-המלך ונתנו להעתה ביום אשר שערכו
 איבי היהודים לשלוט בכם ונפור הוא אשר ישכטו
 היהודים מה בשנאיהם. ב' נקהלו היהודים בעריהם
 בכל מדינות המלך אחצוויש לשיחן אך במקשי רעתם
 ואיש לא-עمر בפניהם כי נפל פחים על-כל העמים.
³ ג' ובילוי המדינות והאחסדרפנסים והפחים ועשין
 המלאכה אשר למלא מנשאים את היהודים כי נפל
 פחד-מרדי עליהם. ד' כי-גדול מרדי בית המלך ושמי
 חולך בכל מדינאות כי-האיש מרדי חולך וגדול
⁵ ה' ויכן היהודים בכל איביהם מפטחרב וחרג ואבן
 ויצש בשנאיהם ברצונם. ו' ובששן הבירה חרוץ היהודים
 ואבד חמץ מאות